



CIMULACT

CITIZEN AND MULTI-ACTOR CONSULTATION ON HORIZON 2020

EL FUTUR(S) QUE VOLEM

CONSTRUÏM VISIONS D'EUROPA



Funded by the Horizon 2020
Framework Programme of the
European Union





*“El demà no serà com l’ahir,
serà nou i dependrà de
nosaltres. Cal que l’inventem
més que no pas descobrir-lo”*
Gaston Berger, filòsof



TAULA DE CONTINGUTS

EDITORIAL: ENS CAL LA TEVA VISIÓ PER INSPIRAR EL FUTUR	05
TENIM GRANS REPTES DAVANT NOSTRE	08
UNA VISIÓ DE FUTUR	11
QUÈ PENSES SOBRE EL FUTUR?	14
PENSAR SOBRE EL FUTUR COM UN PROCÉS DEMOCRÀTIC	15
UNA MIRADA CAP ENDAVANT	18
UNA POSTAL DES DEL FUTUR	20
T'ESPEREM AL TALLER-CONSULTA!	21
UNES PARAULES SOBRE EL PROJECTE	22



“Quant al futur, la seva tasca és no predir-lo, sinó fer-lo possible.”
Antoine de Saint-Exupéry (pilot, autor del *Petit Príncipe*, 1900-1944)

EDITORIAL

Ens cal la teua visió per inspirar el futur

Abans de res volem agrair-te la teua participació en el taller-consulta en el marc del projecte CIMULACT. Ets un/a dels milers ciutadans/anes de tot Europa que ha estat seleccionat perquè ens donis la teua opinió sobre un futur desitjable. L'equip de CIMULACT agraeix que hagi volgut participar en aquest taller i que comparteixis amb nosaltres les teves expectatives, somnis i preocupacions.

Des de CIMULACT volem impulsar una agenda de recerca de la Unió Europea basada en les visions dels ciutadans de 30 països europeus. També volem participar en les agendes de recerca nacionals a cada un dels països on es duu a terme al taller-consulta. Això permetrà que la recerca se centri en temes i àrees de gran importància per a la vida diària dels ciutadans europeus. I aquí és on entres tu. Volem saber què n'opines. Com t'agradaria que fos el futur? Quin futur vols per a tu, per als teus éssers estimats, els teus veïns, per a la societat en general? Explicant-nos com imagines el futur ens ajudes a començar a construir el camí que ens hi portarà.

No cal que tinguis cap coneixement específic per ajudar-nos a impulsar l'agenda de recerca. Hi ha molts experts en diferents camps que ens estan ja ajudant. Nosaltres i la UE pensem que la recerca ha de respondre a les necessitats i les qüestions més properes als ciutadans. Per tant, et convidem com a expert de la teua pròpia vida.

Aquesta revista et serà útil perquè t'ajudarà a pensar sobre el futur i a inspirar-te perquè formulis els teus propis somnis, desitjos d'un futur sostenible.

Volem conèixer la teua opinió!

Cordialment,
L'equip del projecte CIMULACT

“Has de saber què vols. I si això et porta fora del camí, continua, perquè potser allà és a on instintivament vols ser-hi. Si t'atures i intentes tornar al lloc de sempre, t'assecaràs.”
Gertrude Stein
(escriptora, 1874-1946)

Alguna
vegada t'has
preguntat...



De què parlarà la
gent el 2050?

Com s'hi viatjarà?

Com serà la teua
ciutat o poble l'any
2050 ?

Quina mena
de llibertat i
seguretat tindran
els ciutadans
europeus?

Com s'ocuparà
la societat dels
desastres naturals?

TENIM GRANS REPTES DAVANT NOSTRE

Les societats modernes s'enfronten a diversos reptes, que van des de l'envelliment saludable al canvi climàtic, la seguretat alimentària, el subministrament energètic o la protecció de la llibertat, entre d'altres. Molts d'aquests reptes socials són globals i traspassen les fronteres nacionals, institucionals i temàtiques. Per ajudar a trobar solucions a aquestes grans preocupacions, la Unió Europea ha assignat gairebé 80 mil milions d'euros dels fons disponibles fins a l'any 2020. L'objectiu principal és fomentar la recerca fonamental, els projectes pilot i la captació de mercat per impulsar el creixement econòmic i crear llocs de treball.

Però, per què els ciutadans europeus han de pensar avui en el seu futur? Quins són els reptes a què s'hauran d'enfrontar aviat? Són similars als que s'han hagut d'enfrontar en el seu passat recent? Heus ací algunes respostes.



Josep
(60 anys)

“Sóc taxista i és una feina que m'agrada molt perquè puc ser el meu propi cap, tenir un cotxe maco... De vegades és una mica esgotador conduir i voltar de dia i de nit, però no és gaire dolent. Què està canviant en la meva feina? Doncs bé, per exemple, els cotxes elèctrics. Un company meu ja en té un. M'estic rumiant provar-ne un, a veure com funciona. Abans tenir un cotxe era un signe de distinció i de posició social i econòmica. Ara però la tendència és compartir cotxe amb altres persones per reduir la contaminació (i estalviar diners!). A més també hi ha la qüestió dels nous serveis de taxi privats... Sí, suposo que això és el que més em preocupa: vaig pensar que aquesta feina em permetria jubilar-me dignament, però amb tots els canvis i la pujada de preu del combustible i peatges, etc., potser no serà així.”



Assumpta
(30 anys)

“Sóc infermera i m'encanta la meva feina. Treballo en un hospital on la meva feina està canviant una mica. El fet és que ara tenim més persones d'edat avançada que, per les seves patologies diverses, han de fer estades llargues a l'hospital i sovint sense que ningú no els visiti. Com a infermera em preocupa, a més de l'atenció sanitària, el problema de la soledat que afecta aquest col·lectiu. A més també hi ha el problema que en el context de retallades i de crisi econòmica no hi ha prou recursos perquè els hospitals estiguin al dia quant als darrers coneixements mèdics i tecnològics ni per evitar que augmenti l'interès de molts treballadors vinculats al sector sanitari a marxar a treballar a l'estranger.”



Sara
(20 anys)

“Sóc mare d'un nadó i gaudeixo de les prestacions per maternitat, cosa que és molt bona perquè he estat a l'atur més d'un any. Vaig pensar que després de tenir el meu fill no seria difícil trobar feina: tinc un grau d'FP i experiència. Però, ser soltera i amb un nadó fa més difícil trobar feina. Em preocupa no poder aconseguir una bona feina i també no poder donar al meu fill una educació bona i útil que li ajudi en un futur a aconseguir una feina amb més facilitat que jo.”



Ricard
(40 anys)

“Sóc arquitecte. És la carrera que vaig estudiar fa vint anys. Aleshores vaig pensar que ser arquitecte seria fàcil i m’imaginava fent edificis originals i bonics estèticament. Bé, això ho vaig poder fer durant algun temps, però després les coses van començar a canviar. No de cop, però sí de mica en mica. Les fonts d’energia van començar a ser més cares, la gent ja no tenia prou diners per construir grans cases i també es va començar a preocupar per la seguretat del subministrament energètic, es van aprovar noves normes de construcció en què es prioritzava l’estalvi d’energia, etc. Tot això va fer que no tingués prou encàrrecs, la qual cosa em va obligar a reciclar-me i canviar la meua manera de dissenyar i de rehabilitar edificis per estalviar energia, usar fonts d’energia més renovables, fer auditories energètiques, etc. Aquestes auditories m’han fet descobrir oportunitats d’estalvi aplicables tant a la rehabilitació d’edificis com als nostres hàbits quotidians. Tanmateix, estem molt lluny del que seria bo i ideal, a causa dels problemes creats pel canvi climàtic i la minva de combustibles fòssils. Penso que el repte més gran és que els països i les parts interessades actuïn ràpidament i de manera consensuada respecte a aquests temes...”



Ian Kirk de Broadstone, Dorset, Regne Unit - Felicitat és un pal i un toll d'aigua!



Laia
(30 anys)

“Sincerament, no estic gaire preocupada... sóc molt feliç amb la meua vida; treballo en una companyia informàtica internacional que em permet treballar amb gent d’altres països, viatjar molt, i guanyar prou diners com per tenir una bona vida. Fins i tot penso que la meua feina és útil perquè treballem per tal que les xarxes socials siguin més fàcils d’usar i també per dissenyar programaris per a edificis intel·ligents, tot promovent solucions intel·ligents de tot tipus. Sé que hi ha preocupació per un munt de temes com ara la privadesa de les dades, el consum d’energia del creixent nombre d’aparells d’alta tecnologia, l’accés de tothom a les tecnologies, les persones que passen massa temps a Internet i en la realitat virtual, etc. Però hi ha un enorme potencial per a la innovació tecnològica, i estic segura que podem trobar moltes solucions creatives per a la majoria dels nostres problemes amb l’ajuda de la tecnologia.”



Joan
(50 anys)

“Sóc pagès. He estat pagès tota la meua vida. Faig conreu orgànic, però no sempre ha estat així: després d’heretar les terres dels meus pares, vaig usar gran quantitat de productes químics i fertilitzants artificials. Ningú no se’n preocupava ja que era la manera en aquella època es feien les coses. Ens preocupaven només per la sembra de conreus que es podria vendre bé i per tenir un sistema de reg adequat. Però aleshores la gent es va començar a preocupar pels productes químics polvoritzats, la seva salut i l’impacte mediambiental. Així que vaig haver d’actuar per mantenir-me al mercat: vaig llegir molt, vaig anar a cursos i finalment vaig decidir-me pel conreu orgànic. Fa uns anys, fins i tot vaig ajudar a crear un pla amb altres pagesos per vendre verdures i fruita fresca a la ciutat. Està tenint força èxit. I estic molt content perquè la meua filla vol ajudar-

me a portar la masia, i quan arribi el moment en prendrà el relleu. Però el que em preocupa és el clima i les precipitacions que estan esdevenint quelcom imprevisible; també l’aparició d’algunes noves malalties i plagues... estic pensant com ajudar la meua filla a preparar-nos per fer front aquests problemes en el futur, perquè els meus nés puguin viure del que cultivin...”



Marc
(40 anys)

“Hi ha moltes coses que em preocupen, tant és així que estic començant a desitjar tornar a ser mestre... Vaig presentar-me a alcalde quan van tancar l’escola local –no hi havia prou nens i el govern no volia finançar una petita escola en un poble petit... Jo volia quedar-m’hi, però em van convèncer per postular-me com a alcalde i, oh sorpresa, vaig sortir elegit! Ara m’enfronto a diferents problemes com el dels joves que per viure en un poble petit no tenen tantes oportunitats com els qui viuen a grans ciutats. Aquest és el repte més gran al qual m’he d’enfrontar en un futur pròxim.”



Jordi
adolescent

“M’agrada molt anar pescar amb el meu avi. M’agrada escoltar les seves històries de quan ell era petit i de com eren de diferents les coses a la seva època. M’explica que hi havia diferents espècies de peixos, però ara és molt avorrit pescar sempre el mateix tipus de peix. Em pregunto què va passar amb tots aquells peixos, però el meu avi no en té una explicació clara. També m’explica que acostumaven a menjar-se els peixos que pescaven... però ara no ho podem fer... Espero que quan jo sigui avi encara hi hagi peixos al riu... potser perquè això passi hauré de posar el meu gra de sorra.”

UNA VISIÓ DE FUTUR

Tothom ens preguntem pel futur

Ens preguntem a nivell personal sobre com serà la nostra vida. I també ens preguntem sobre com serà el món. Quin serà el futur per a tots nosaltres? Com serà la nostra vida el proper segle? Podem buscar les respostes al nostre horòscop setmanal o poden anar perquè ens llegeixin les cartes del tarot, però en realitat ningú no pot realment predir el futur. Tanmateix, per sort hi ha una cosa que tothom podem fer: pensar en el futur i formular les nostres visions sobre el que ens agradaria que fos aquest futur. Aquesta formulació d'idees i opinions és extremadament important. El debat sobre les esperances i les pors de la gent ens permet fixar el camí per adonar-nos-en.

Al taller-consulta t'animem a pensar de manera independent, t'ajudem a sortir de la teva zona de confort i imaginar el futur que realment vols –fins i tot si tu creus que no ets una persona creativa. Les visions no són prediccions, per la qual cosa no ens diuen com serà el futur. Una visió descriu com hauria de ser el futur. No cal que sigui viable des del punt de vista actual. Les visions ens conviden a considerar el futur com quelcom a què podem donar forma i no com quelcom ja decidit.

El cel és el límit

El 1962, the Beatles van fer una audició per a Decca Records amb l'esperança d'aconseguir un contracte discogràfic. La discogràfica els va dir que no amb l'argument que els grups de guitarra no prosperarien i que no tindrien cap futur en el món de la música.

Quan pensem sobre la nostra visió del futur és pensar en gran. No es tracta de predir el que serà, perquè ningú no ho pot saber, i menys predir un futur llunyà. Tampoc no ens hem de preocupar pel que pugui semblar viable des del punt de vista actual. El 1901, Gottlieb Daimler va afirmar: “La demanda mundial de vehicles motoritzats no superarà el milió d'unitats – simplement per la manca de xofers disponibles.”

No sabem com la societat o la tecnologia hauran canviat l'any 2050. Però si pensem amb deteniment, serà fàcil imaginar que el futur serà semblant.

“Pensa en el teu futur perquè és allà on passaràs la resta de la teva vida.”

Mark Twain
(escriptor, 1835 - 1910)

Què és una visió?



En el projecte **CIMULACT**, definim visió com:

“Imatge o fantasia d'un **futur desitjable**. Una visió es pot basar en les **esperances i els somnis**, però també en les **preocupacions** i els **temors** en relació als problemes o amenaces imaginàries que no volem que es facin reals. Al taller-consulta intentarem formular visions d'un **futur d'aquí a 30 a 40 anys**.”

“La visualització és el procés de creació d'una sèrie d'imatges o visions del futur que són reals i prou convicents per motivar i guiar les persones perquè centrin els seus esforços en l'assoliment de determinats objectius.”
World Future Society

“Una visió és com un far que il·lumina més que no pas limita, marca el rumb més que no pas una destinació.”
James J. Mapes, futurista

“Una visió no és només una imatge del que podria ser sinó que és una crida al millor de nosaltres mateixos, a convertir-se en alguna cosa més.”
Rosabeth Moss Kanter, científica

“La visualització encoratja, inspira, transforma el propòsit en acció.”
Warren Bennis, científic

Alguna
vegada t'has
preguntat...



Quin significat
tindrà la igualtat
el 2050?

Quins recursos
seran més
valuosos o
escassos?

Quin paper tindran
els ciutadans en la
societat?

Quin serà el teu
menjar favorit en
el futur?

Quines són les
teves esperances
per als nens i nenes
del 2050?

QUÈ PENSES SOBRE EL FUTUR?

Cada individu té una manera única de mirar cap endavant i una idea única del que pot portar el futur.

"La bicicleta sobreviurà i arribarà al futur. Les solucions simples sempre ho fan."
David, emprenedor

"Sembla força evident que estem esgotant els recursos del planeta molt ràpidament i no són infinits. Així que potser hauríem de mirar cap enrere, a l'època en què els humans van tenir molt èxit com a espècie, com quan érem caçadors-recol·lectors. Hi pot haver una mica de saviesa per aprendre dels qui acostumen a anomenar "salvatges"..."
Anna, professora

"Crec que la ciència i la tecnologia sempre jugaran un paper important. Amb el temps s'han desenvolupat cada vegada més i continuaran fent-ho. Afecten les nostres vides i continuaran fent-ho. Quan veus el que s'ha fet possible en el camp de la medicina i en el de la comunicació... res sembla totalment impossible..."
Pere, economista

"Les ciutats seran diferents. M'imagino que la gent es mourà de manera diferent i els barris no seran com els d'avui. Llocs i gent, tot estarà connectat. Però potser les persones es trobaran al carrer de la mateixa manera que ho fan avui dia. "
Pol, estudiant

"Quan m'imagino el futur crec que la tecnologia digital donarà a tothom accés a la informació i també les mateixes oportunitats. Això farà la vida més fàcil i alleujarà la càrrega d'alguns en la seva feina diària. Però, d'altra banda, espero que no arribem a ser esclaus de la tecnologia digital i esdevinguem una societat de persones introvertides."
Marta, advocada

"Si algú que va viure fa 100 anys tornés aquí ara, no trobaria el mateix, trobaria més coses noves. Més gent, més edificis, més trànsit, i potser més igualtat."
Enric, jubilat



PENSAR SOBRE EL FUTUR COM A PROCÉS DEMOCRÀTIC

Escrit per François Jégou i Christophe Gouache

F. Jégou i C. Gouache treballen a Strategic Design Scenarios (SDS). SDS és un laboratori d'innovació de la sostenibilitat que experimenta amb els usuaris, desenvolupen escenaris, fomenten la conversa social, codissenyen solucions: combinació de productes, serveis i polítiques vers formes més noves de viure de manera sostenible...

El filòsof Sèneca va dir 'No hi ha cap vent favorable per qui no sap on va'. No hi podem estar més d'acord quan veiem la televisió o llegim la premsa. El futur la majoria de les vegades es presenta de manera caricaturesca: entre les promeses tecnològiques que resoldran tots els nostres problemes i les amenaces de cap futur que anuncien el declivi de la nostra societat, és difícil parlar de cap a on volem anar i quins vents poden ser favorables per a nosaltres.

Hem de fer una ràpida ullada cap enrere per comprendre millor perquè els discursos sobre el futur són tan estereotipats i pobres. A les societats tradicionals el futur era més o menys una continuació del passat. Després de la revolució científica i industrial, la societat va començar a evolucionar a un ritme accelerat. Els dos darrers segles o més a Europa, amb un avenç tecnològic continu, el futur va esdevenir cada cop més significativament diferent del passat i es va convertir en sinònim de progrés i de millor vida. Els anys 60 aquest lluminós optimisme tecnològic va començar a desdibuixar-se. El somni tecnològic, però, no pot complir totes les seves promeses. Els problemes socials i ecològics són cada vegada més amenaçants.

Els anys 60 marquen el pas de la visió d'un futur orientat cap al progrés tecnològic a la idea que el futur és complex i incognoscible. Aquest canvi fonamental porta a dues actituds diferents i oposades enfront del futur complex de la nostra societat actual: d'una banda, ens hem adonat que el futur és massa complex per ser predit amb exactitud i això fa que hàgim desenvolupat la nostra capacitat de reaccionar ràpidament per fer front als canvis ràpids i incerts. De l'altra, les metodologies de prospectiva i estudis sobre el futur s'han desenvolupat com un intent de superar la complexitat del futur. Les activitats de prospectiva

van sorgir com una disciplina a la qual només podien accedir els experts que s'hi dedicaven. Però, en les darreres dècades, cada cop més el futur ha estat el centre de les campanyes de sensibilització sobre els problemes ambientals i els denominats reptes socials, i s'està promovent una difusió constant d'imatges negatives i amenaçadores d'un futur insostenible.

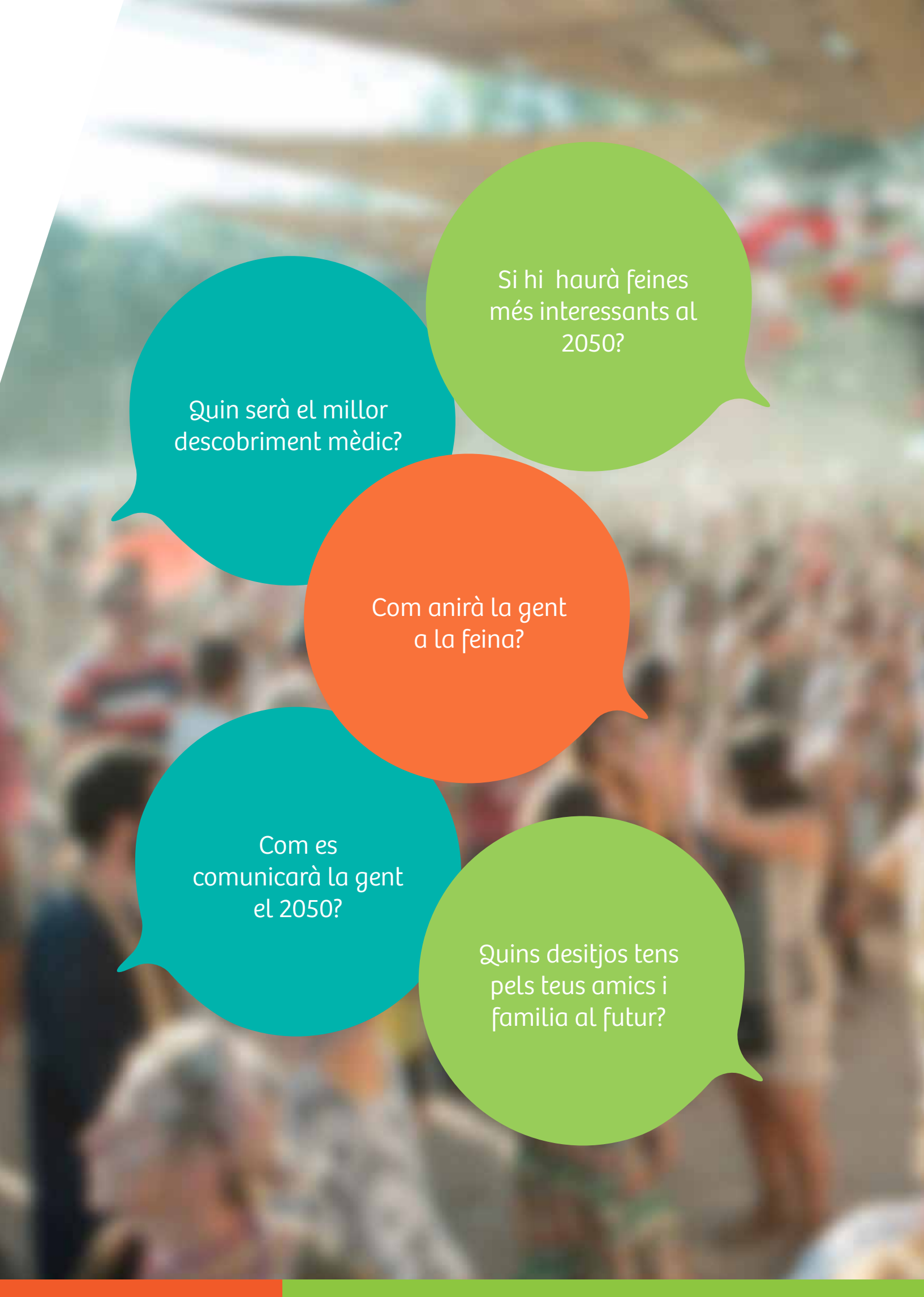
Aquesta revisió breu i simplificada de l'evolució de les actituds cap al futur en la història recent del món occidental és un intent d'explicar perquè la nostra comprensió actual del futur sembla emergir com una barreja de l'optimisme tecnològic i de les amenaces socials, les incerteses creixents i les prediccions dels experts.

En els mitjans de comunicació el futur és omnipresent però sobretot com un argument de venda, l'aprofitament de la idea de progrés que és possible gràcies a la tecnologia. Alhora, les preocupacions mediambientals i els problemes socials fa que hi hagi per primer cop en la història una generació amb un futur que probablement no impliqui millores, sinó una degradació de la situació del passat. El discurs sobre el futur sembla limitar-se a l'esperança tecnològica i les degradacions insostenibles. És un discurs més aviat pobre i constant sense visions diferenciades a debat ni perspectives pertorbadores. A més, el reconeixement més o menys general que el futur és incognoscible i reservat per als experts indueix a pensar que amb prou feines s'hi pot debatre. Una gran part de la població té accés a informació parcial i a visions estereotipades sobre els reptes i oportunitats del futur. Aquesta situació exigeix una imaginació més creativa, un procés d'ideació més accessible i una evolució vers un debat públic més ric i ampli com a condició necessària per a la democràcia."

Adaptació de l'article *F. Jégou, C. Gouache, Envisioning as an Enabling Tool for Social Empowerment and Sustainable Democracy, Responsible Living, Springer, 2015.*

No t'has
preguntat
mai...





Quin serà el millor
descobriment mèdic?

Si hi haurà feines
més interessants al
2050?

Com anirà la gent
a la feina?

Com es
comunicarà la gent
el 2050?

Quins desitjos tens
pels teus amics i
família al futur?

UNA MIRADA CAP ENDAVANT

Què significa el futur per als científics? Com usen les visions del futur?

Entrevista a Eleonara Masini

Eleonara Masini, professora emèrita d'Estudis de Futurs i Ecologia Humana a la Pontificia Universitat Gregoriana de Roma. És considerada la mare dels estudis de futurs, i ha treballat en aquest camp més de 40 anys. Ha dedicat la seva vida professional a cercar visions de futur esperançadores.*

Què hi ha darrera de la paraula “futur”?

“No podem parlar sobre el futur. Hi ha molts futurs que estan relacionats amb les tendències del passat i les eleccions que es fan en el present. No podem pensar en un futur ja que les possibilitats i les probabilitats varien segons varien les tendències o segons una elecció en el present. Si es prenen decisions dràstiques sobre un tema determinat aleshores...”

Els futurs desitjables presenten un altre punt de reflexió perquè la desitjabilitat social es relaciona amb l'elecció, i una elecció més àmplia es relaciona amb aspectes ètics. Es desitja un món més humà, es desitja un món amb aigua per a tothom, és això possible? És això probable?

Molts futurs són possibles, però només uns pocs són probables i molt pocs són desitjables.”

Hi ha molts futurs, però tots són iguals?

“Per descomptat no tots els futurs són iguals. El pensament sobre el futur mai no és neutre. Sempre s'han de tenir clares quins bases ètiques s'usen un exercici de futurs. Sempre volem saber en quines visions o eleccions es basa el futur. S'ha de parlar sobre el que s'està treballant, i cal recordar que el futur no és una ciència exacta.

No hi ha dades sobre el futur. Simplement podem descriure el podria passar. Ni tan sols podem dir què passarà. La capacitat principal dels estudis o la previsió de futurs és reduir els nivells d'incertesa. Qualsevol persona que ha de decidir en el present, sabent que les seves accions tindran conseqüències, ha de pensar en el que pot passar en el futur.

En una situació amb un alt nivell d'incertesa, com a la nostra societat, on tot està canviant ràpidament i de manera interconnectada, la complexitat i la globalització són uns grans reptes.

Els científics, els ciutadans, els responsables polítics... quan debaten sobre el futur, saben que estan construint una part d'aquest futur, que en són una petita part. Un professor, una mestressa de casa, un científic, tots formen part del futur.”



Fotografia de COD Newsroom - College of DuPage Hosts 2015 Engineering Olympics



*“El futur pertany a qui
creu en la bellesa dels seus
somnis.”*

Eleanor Roosevelt,
Diplomàtica, USA

Una pregunta per a...

Kurt Aagard Nielsen: Què és una visió?

“Una visió és una fantasia ben pensada d’un futur desitjat. La visió sorgeix en el context d’una combinació de valors, desitjos i coneixements sobre el món tal com és avui i els problemes que es veuen en la vida quotidiana. Així, la visió és cabdal per pensar en suggeriments de canvis.

Tothom pot tenir una visió però normalment es desenvolupa en el diàleg amb altres persones. Les visions individuals es poden formular en la recerca, l’art i la cultura, però bàsicament la visió està lligada al diàleg i les relacions socials –perquè el futur només pot esdevenir una realitat juntament amb altres persones.

Les visions que es desenvolupen en contextos professionals (per exemple, en una empresa) sovint se centren en interessos especials. Enfront de les visions de la gent corrent, busquen ser més competitives enfortint els seus propis punts de vista a costa dels competidors. És per això que les visions de la gent corrent acostumen a afegir quelcom més important que les visions professionals: l’enfocament del que és realment comú i social en la nostra societat.”

Kurt Aagard Nielsen, , professor de Ciències Socials a la Roskilde University (Dinamarca). Autor d’articles i llibres sobre la sociologia del coneixement i la recerca activa i política científica.*

Ian Miles: Com podem planificar el futur?

“Quan parlem sobre el futur o parlem de planificar-lo, és obvi que estem parlant i pensant en una ‘construcció imaginativa’ (és a dir, simplement imaginem). Diferents persones tenen diferents “construccions imaginatives” de futurs possibles. Això reflecteix el seu coneixement –i tots nosaltres tenim un coneixement parcial. Les persones també tenen diferents punts de vista, a causa de diferents interessos i valors.

Els futurs sostenibles necessiten una ‘construcció imaginativa’ del futur que ens pot permetre fer-los realitat. Ens calen avaluacions sòlides d’aquestes possibilitats futures per convèncer la gent que hi ha motius reals per a l’esperança –i d’actuar.”

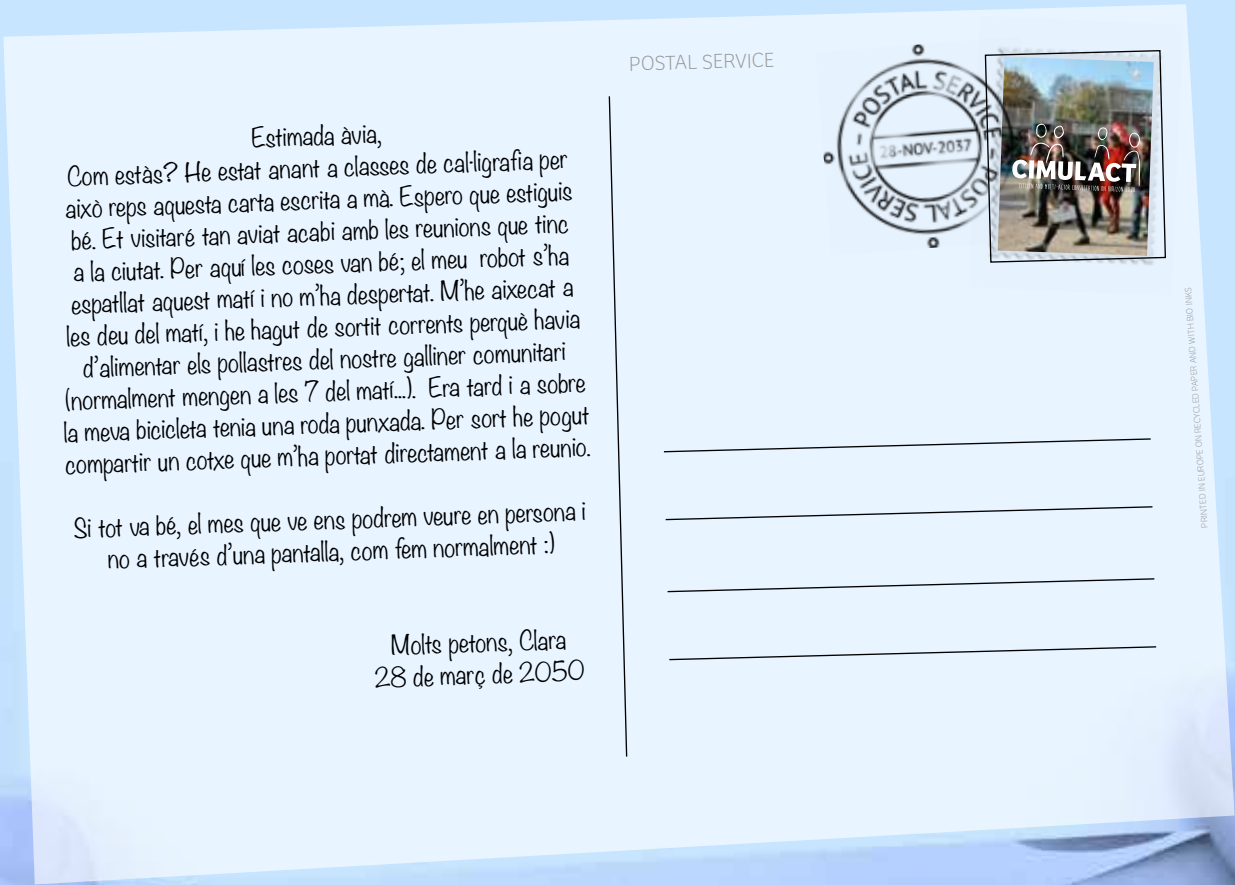
Ian Miles, , professor d’Innovació Tecnològica i Canvi Social a la University of Manchester.**

*CIVISTI: : Inspiration magazine, Eyes on Tomorrow, EU-project ‘Citizens visions on Science, Technology and Innovation’, http://www.civisti.org/files/images/CVISTI_MAG_ENG1.pdf

**Miles, Ian. (2015). “The sustainable future is in your head”, a: “Making Visions for a Sustainable Future. Inspiration Magazine”. Publicat com a part del “Public Participation for Developing a Common Framework for Assessment and Management of Sustainable Innovation (CASI)” FP7 project. Text complet de l’entrevista a: <http://www.casi2020.eu/app/web1/files/download/inspiration-magazine-final.pdf>

UNA POSTAL DES DEL FUTUR

Encara existiran les postals?



Ens veiem al taller-consulta!

Ningú no sap com serà el nostre futur. Podrem començar a donar-li forma només si en tenim una visió.

Redacció: Niklas Gudowsky, Mahshid Sotoudeh (ITA)

Consell editorial: Mahshid Sotoudeh, Walter Peissl, Ulrike Bechtold (ITA) / Marie Louise Jørgensen (DBT)

Col·laboradors: Niklas Gudowsky, Mahshid Sotoudeh (ITA) / Marie Louise Jørgensen, Katrine Lindegaard Juul (DBT), Christophe Gouache, François Jégou (SDS) / Edina Vadovics (GDI) / Elna Schirrmeister, Philine Warnke (ISI) / Danielle Bütschi (TA-Swiss)

Disseny: Christophe Gouache (SDS)

Socis del consorci: Fonden Teknologiradet (Dinamarca), Fraunhofer Gesellschaft Zur Forderung Der Angewandten Forschung Ev (Alemanya), Oesterreichische Akademie Der Wissenschaften (Àustria), Missions Publiques (França), Strategic Design Scenarios Sprl (Bèlgica), Technologiske Centrum Akademie Ved Ceske Republiky (República Txeca), Asociatia Institutul De Prospectiva (Romania), Applied Research And Communications Fund (Bulgària), Greendependent Intezet Nonprofit Kozhasznu Korlatolt Felelossegu Tarsasag (Hongria), Politecnico Di Milano (Itàlia), The Association For Science And Discovery Centres (Regne Unit), Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació (Espanya), Akademien Der Wissenschaften Schweiz Verein (Suïssa), Helsingin Yliopisto (Finlàndia), Teknologiradet - The Norwegian Board Of Technology (Noruega), Instytut Technologii Eksploatacji-Panstwowy Instytut Badawczy (Polònia), Asociacija Ziniu Ekonomixos Forumas (Lituània), Sia Baltijas Konsultācijas (Letònia), University College Cork, National University Of Ireland, Cork (Irlanda), Stichting Dienst Landbouwkundig Onderzoek (Països Baixos), Mediatedomain Lda (Portugal), Universita Ta Malta (Malta), Slovenska Akademia Vied (Eslovàquia), Slovenian Business & Research Association (Bèlgica), Rtd Talos Limited (Xipre), 4motion Asbl (Luxemburg), Odrz - Odrzivi Razvoj Zajednice (Croàcia), Statens Geotekniska Institut (Suècia), Atlantis Symvouleftiki Anonymi Etaireia Atlantis Consulting Sa (Grècia).

CIMULACT 2015

Acord de subvenció Núm. 665948

CIMULACT

UNES PARAULES SOBRE EL PROJECTE

El projecte europeu **CIMULACT (Citizen and Multi-Actor Consultation on Horizon 2020)**, finançat pel programa Horitzó 2020, involucra més de 1.000 ciutadans de 30 països europeus.

Té com a objectiu principal donar rellevància a la importància i la responsabilitat de la recerca i la innovació europees així com a les iniciatives nacionals, mitjançant la participació dels ciutadans i les parts interessades en la cocreació d'agendes de recerca basades en visions socials, necessitats i demandes reals i validades. El projecte permetrà ampliar les perspectives i debatre sobre qüestions de ciència, tecnologia i innovació (CTI), augmentar l'alfabetització científica en un sentit ampli, que inclou la comprensió de la funció social de les CTI i crear coneixement compartit entre els actors científics, els responsables polítics i els ciutadans.

Els objectius de CIMULACT són:

- Incloure els ciutadans en la formulació actual de les agendes de recerca i innovació de la UE.
- Proporcionar informació concreta i única per a la identificació d'un futur programa europeu de recerca en base al coneixement de les preocupacions, desitjos i visions per a un futur sostenible millor manifestades per 1.000 ciutadans de 30 països europeus.
- Fer que el futur sigui més accessible i d'ús comú compartit i debatut a través d'un debat públic més democràtic.
- Fer que la recerca europea i l'agenda d'innovació siguin rellevants i responsables davant la societat mitjançant la participació dels ciutadans, les parts interessades i expertes en la cocreació d'agendes de recerca basades en visions, necessitats i demandes reals i validades.
- Contribuir a la Responsabilitat en la Recerca i la Innovació (RRI) a la UE a través de la participació pública i la inclusió en la identificació de futurs sostenibles millors.
- Establir un nou estàndard per a la participació ciutadana mitjançant la integració de la ciència i la societat així com a través del desenvolupament, l'experimentació, la formació i l'avaluació dels mètodes de participació.

CIMULACT és un projecte europeu de tres anys finançat per la Comissió Europa i que es va iniciar el juny de 2015. Més informació a: www.cimulact.eu



Funded by the Horizon 2020
Framework Programme of the
European Union

